

[Justitsministeren.]

hensyn til bestemmelsen om politiske forbrydelser er, at de stater, der tager sådant forbehold, undergives en forpligtelse til enten at udlevere eller at indlede strafforfølgning. Et dansk forbehold vil således ikke forringe konventionens effektivitet med hensyn til bekæmpelse af terrorisme, idet Danmark i de helt ekstraordinære tilfælde, hvor det kan blive aktuelt at nægte udlevering, vil være forpligtet til selv at indlede strafforfølgning i sagen.

På baggrund af det anførte er det justitsministeriets opfattelse, at Danmark i fællesskab med Norge og Sverige bør tage forbehold over for konventionsudkastets bestemmelse om udlevering i sager vedrørende politiske forbrydelser. Spørgsmålet om et sådant forbehold er imidlertid ikke aktuelt for øjeblikket, idet konventionen som tidligere nævnt ikke er åbnet for undertegnelse.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (14/9 76):

»Vil ministeren undersøge, om Danmarks radio ved sin mistænkeliggørende og insinuerende licenskampagne overtræder markedsføringsloven, konkurrenceloven og straffeloven?« (Spm. nr. 801).

Begrundelse.

Danmarks radios licenskampagne synes at stride mod markedsføringslovens krav om god markedsføringskik. Hverken forbrugere eller forbrugerombudsmand ville tolerere, at private virksomheder anvendte tilsvarende metoder.

Markedsføringsloven fastslår udtrykkeligt, at reglerne også gælder for offentlig virksomhed, og man må derfor forvente, at forbrugerombudsmanden vil benytte hjemmelen i lovens § 15 til at gribe ind over for Danmarks radios mistænkeliggørelse og insinuationer over for store befolkningsgrupper samt på eget initiativ gribe ind over for Danmarks radios egenreklame, der strider mod god markedsføringskik.

Der er dernæst rejst spørgsmål, om Danmarks radio overtræder konkurrencelovgivningen ved urimelig og usaglig sammenlignende reklame i forhold til dagspressen og andre konkurrerende erhverv.

Endelig er der i Morgenavisen Jyllands-Postens lederartikel den 10. ds. sat spørgsmålstejn ved, om Danmarks radio overtræder straffelovens § 264 b. eller d. ved at videregive meddelelser om privates forhold.

Kulturministeren kan ikke sidde så mange og alvorlige indvendinger overhørig og bør derfor straks stoppe licenskampagnen, mens der foretages en undersøgelse, der giver svar på de ovenfor rejste spørgsmål.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (24/9 76):

Jeg har indledt en undersøgelse af de rejste spørgsmål, som imidlertid ikke vil kunne gennemføres inden for svarfristen. Resultatet vil blive meddelt, så snart det foreligger.

Jeg kan oplyse, at licenskampagnen, for så vidt angår udsendelse af breve og radio- og fjernsynsudsendelser, er udløbet.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (14/9 76):

»Har ministeren planer om at lade statsforetagender få adgang til at reklamere i Danmarks radio?«

(Spm. nr. 802).

Begrundelse.

Danmarks radioe egenreklame har – formålet ufortalt – påført andre nyhedsmedier en hård konkurrence. Danmarks radio påfører som virksomhed betragtet konkurrerende, private virksomheder en hård og unfair konkurrence. Får andre statsforetagender som f. eks. DSB ligeledes uhæmmet adgang, vil det påføre private virksomheder, som disse statsforetagender konkurrerer med, en unfair konkurrence, hvorfor ministeren bedes afkræfte forlydender desangående.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (24/9 76):

Som jeg tidligere har givet udtryk for, er jeg modstander af reklame i radio og tv.

Denne modstand omfatter enhver form for reklame i disse medier.

Ifølge oplysninger fra Danmarks radio foreligger der ingen planer om at lade statsforetagender få adgang til at reklamere i Danmarks radio.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (14/9 76):

»Vil ministeren oplyse de samlede udgifter for Danmarks radios igangværende licenskampagne?«

(Spm. nr. 803).